

The Dhvani Pratidhwani

email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ବାଲେଶ୍ୱର □ ଭବିବାର ୧୮ ମଇ ୨୦୨୫ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ■ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା-ଆଠ ■ Baleshwar ♦ SUNDAY 18 MAY 2025
Vol.No. 36 ■ No.131 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore (Odisha)/005/2019

website : sagarika.in.net

ଭାରତୀୟ ଲିଗ ୨୦୨୫ରେ ୯୦
ମିନର ଅଲ୍ ପାର କରିବା ଓ ନିଜର
ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଥ୍ରୋ ହାସଲ
କରିବା ପାଇଁ ନାରାଜ ଚୋପ୍ରାଙ୍କୁ
ଶୁଭେଚ୍ଛା । ଏହା ତାଙ୍କ ଅବଧି
ସମ୍ପର୍କରେ, ଅନୁଶାସନ ଓ ଉନ୍ନତ
ଫଳ ଅଟେ । ଭାରତୀୟ ଖୁସି ଓ ଗର୍ବ
ହେଉଛି । ଏଠାରେ ସୁନାମଯୋଗ୍ୟ,
ନାରାଜ ଚୋପ୍ରା ଶୁଭବାବେ ହୋଇ
ଭାରତୀୟ ଲିଗ ୨୦୨୫ରେ ନିଜ
କ୍ୟାରିୟର ପ୍ରଥମ ୯୦ ମିନରୁ ଅଧିକ
ଥ୍ରୋ କରିଛନ୍ତି । ନାରାଜ ୯୦.୨୩
ମିନରର ଚମତ୍କାର ଜାଣିଛନ୍ତି ଥ୍ରୋ
୨୦୨୨ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠନାମା ଭାରତୀୟ
ଲିଗରେ ନିଜେ କରିଥିବା ଜାତୀୟ
ରେକର୍ଡକୁ ଭାଙ୍ଗିଛନ୍ତି ।

CMYK

ପ୍ଲାବନ । ଜୀବନ ହେଉଛି ଏକ ଚେତନାର ସ୍ରୋତ । ଜୀବନର ପ୍ରତିଟି ଅଣୁ ଘଟନଶୀଳ । ସକଳ ବସ୍ତୁରେ ଜୀବନ ବିଦ୍ୟମାନ । ନିର୍ଜୀବ ବୋଲି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ହିଁ ନାହିଁ । ଖଣ୍ଡିତ ପଥର ବି ଜୀବନ ରହିଛି । ବସ୍ତୁମାତ୍ରେ ଯେ ଜୀବନର ଘଟନ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ତାହା ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରମାଣ କରିସାରିଛନ୍ତି ।

ଜୀବନ ଅଛି ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ନିଷ୍ପନ୍ନ ରହିବ । ତେବେ କିପରି ଯନ୍ତ୍ରଣାର କ୍ଷତ କମ ହେବ ଏ ନେଇ ଅନେକ ଆମେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥାଉ । ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ଛୋଟିଆ କଥାଟି ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ଜଣେ ଅସୁସ୍ଥା ଯୁବକ ବିନେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖି ନିଜର ଦୁଃଖ ଜାଣାଇଲେ । କ’ଣ କଲେ ଦୁଃଖ-ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂର ହେବ ପଚାରିଲେ । ଜ୍ଞାନୀ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାସ ପାନିଃପ ମଠାଏ ଲୁଣ ମିଶାଇ, ତାଙ୍କୁ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ । ଯୁବକ ଭାବିଲେ

ସାତାଙ୍କୁ ସାବୁନା ଦେଇ ଅନୁକମ୍ପା କହିଥିଲେ, ମୁଁ ଜାଣେ ଲୋ ମା ତୁ ତୋ ସ୍ବାମୀ ନିନ୍ଦା ସହିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏହା ତ ହେଉଛି ପତିବ୍ରତା ନାରୀର ଧର୍ମ । ମୁଁ ତୋ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରୁନାହିଁ ମା । ନିନ୍ଦା କରୁଛି ତୋ ସ୍ବାମୀର କର୍ମକୁ । ସେ ଜଣେ ରାଜା । ଜଣେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ହୋଇଥିଲେ ବି ତୋ ସ୍ବାମୀ ଦେଉଳିଆ ଖଟସଞ୍ଜୁଆ ଅବସ୍ଥାରେ ତୋତେ ପତିବ୍ରତା କଲେ, ସେ କରିପାରି ନଥାନ୍ତା । ଏକଥା କହି ମୁଁ ଶୁଣିବତ ଭୁଲ କରି ଥାଇପାରେ । ହେଲେ ମୋ ଅନ୍ତର ଯାହା କହୁଛି ମୁଁ ତାହା କହୁଛି ମା । ଆଜି ମୁଁ ଅଛି କାଳିକି ନଥିବି । ତୁମେ ଅଛି ତୁମେ ବି ନଥିବ କି ତୁମ ସ୍ବାମୀ ଭାମଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ନଥିବେ । ଏ ଦୁନିଆରେ କେହି ଅମର ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ ମା । ଅମର ହୋଇ ରହିବ ବାହର୍ଷି ବାଲ୍ମିକୀଙ୍କ ମହାକାବ୍ୟ । ବାବୁଆ, ମାମୁଣୀଆ ଦେଇ ବାବାମାମୁ

ସୀତାଙ୍କୁ ଚକ୍ରଭଞ୍ଜ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ
ବନ୍ଦିଯାଉଥିବା ଅଶ୍ରୁଜଳକୁ ପୋଛିଦେଉ ଅନୁକମ୍ପା
କହିଥିଲେ କାନ୍ଦନା ମା । ପୋଛି ପକା ତୋର ଏ
ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଶ୍ରୁଜଳ । ଛାଡ଼ିବୁ ପଥର କରିଦେ ।
ତୋତେ ଏଇ ଆଶ୍ରମରେ, ତୋର ଜୀବନ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଦାପଚାରି ମୁଁହିନି । ଲଜିମା ପା

ତୋର ଏ ରହିବା ସମ୍ଭବ ପାଇଥିବେ । ତୋ ମାତା ପିତାମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଇଥିବେ । ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତୋତେ ତୋ ସ୍ବାମୀ ଗର୍ଭବତୀ କାଳରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ଜଣେ ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀ ଏକାକୀ ଆଶ୍ରମରେ କେମିତି କାଳାତିପାତ କରୁଥିବ, ଏକଥା ତୋର ଶାଶୁମାନେ କିମ୍ବା ତୋ ପିତୃମାନେ ଅଥବା ତୋ ମାତା ପିତା ବୋଲେ ବିଜା କରିଛନ୍ତି କି ? ତୋ ପିତା ଜନକ ଝୁଣୁଥିଲେ ସେ କ’ଣ ତୋତେ ଆସି ଦେଖା କରିଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତେ ? ତୋ ମା’ ମାନଙ୍କୁ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇ ଝିଅ କେମିତି ଅଛି ବୋଲି କ’ଣ ଦେଖୁଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତେ ? ଧନ୍ୟ ତୋ ପିତାମାତାଙ୍କୁ । ସତରେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଛି ? ପୁଣି ପ୍ରତି ମମତା ଅଛି ? ବନ୍ଧୁର ବନ୍ଧୁ ଦେଉ ତୋତେ ବଡ଼ କରିଥିବା ତୋ ମାଆ

ତୋତେ ଏ ବେଳରେ କେମିତି ଭୁଲିଯା
ପାରିଲେ ? ସେ କ'ଣ ଜାଣିନଥିଲେ ତାଙ୍କ ଡି
ଗର୍ଭବତୀ ଅଛି ବୋଲି ? ତୋତେ ଗର୍ଭବତୀ
ଧାରଣ କରିଥିବାବେଳେ ସେ କ'ଣ ଗର୍ଭକ
ଅନୁଭବ କରି ନଥିବେ ? ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ କ
କ'ଣ ଭିକି ଆଶା କରିନଥିବେ ? ଅଥଚ ନି
ଝିଅ ଗର୍ଭବାସ ବ୍ୟଥା ଜାଣି, ତପୋବନରେ ମୁ
ଆଶ୍ରମରେ ରହିବା କଥା ଜାଣି, ସେ ନିଜ
ରହିପାରିଲେ କେମିତି ? ତୋ ଶାଶୁମାନେ ନ
ସେମିତି ମାଆ ? ସେମାନେ ରହିଥିଲେ କ'ଣ
ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ପାରିନଥାନ୍ତେ ? ନିଜେ ନ ଆସିଲେ
କି ଦୂତ ପଠାଇ ତୋ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ପାରିଥାନ୍ତେ
ତେ ସ୍ବାମୀଙ୍କ ବାଧ୍ୟତାକୁ ଯୁକ୍ତିବଳେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି
ମାଆ କଥା । ତୋର କୋଣସି ଭୁଲ କିମ୍ବା
କାଣି ମଧ୍ୟ କଣେ ରାଜାର ଭୂମିକା ଭିକାରୀ
ଯାଇ ତୋତେ ଏତେ ଶାସ୍ତିଦେଲେ । ଜଣେ
ରାଜାର ଧର୍ମ କେବଳ କ'ଣ ଖାଲି ପ୍ରଜାପାଳିବା
ରାଜା ନିଜଠରେ ତାର ପରିବାର ପୁତ୍ର କନ୍ୟା
କ'ଣ ଚାହୁଁ ? ତାହା ଯଦି ସତ୍ୟ ତାହେଲେ
ରାଜାମାନେ ଗୃହୀ ହୁଅନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ ? ସେମାନେ
ତେ ସବୁ ସଂସାର ତ୍ୟାଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ
ହୋଇଯାଆନ୍ତେ ? ଏସବୁର ଉତ୍ତର ନାହିଁ
ପାଖରେ ଅଛି ମା' ଦୈଦେହୀ ? ସେମାନେ

ସମସ୍ତେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ମାଆ । ତୋ ପିତା, ମ
ତୋ ଶାଶୁ ପିଅର ଏପରିକି ତୋ ସ୍ୱାମୀ ସମ
ମୁଁ ସ୍ୱାର୍ଥପରର ଆଖ୍ୟା ଦେବି । ଆଜ ସ
ଅପରାଧୀ, ସବୁଠୁ ସ୍ୱାର୍ଥୀ ସବୁଠୁ ଅବହେଳ
ମୁଁ ତୋ ସ୍ୱାମୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କହିବି ।

ତପସ୍ୱିନୀ ଅନୁକମ୍ପାଳ ମୁହଁରୁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ
ଶୁଣି ଭୋ ଭୋ ହୋଇ କାନ୍ଦି ଯାଇ ପାଦର
ଲୋଟିଯାଇ ତୋବାଦେବୀ କହିଥିଲେ, ତ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଛି କୁହ ମାଆ ତୋ
ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନିନ୍ଦା ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ କରନ
ତାଙ୍କ ନିନ୍ଦା ମୁଁ ସହିପାରିବି ନାହିଁ ମା । ସେ
ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର । ତାଙ୍କ ସ୍ନେହପ୍ରେମର ତୁଲନା
ମା । ଏଭଳି ପତି ତୋତେ କହୁନକହେଁ ସାପ
ପାଇଁ ମିଳକୁ । ଏହାହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ
ପ୍ରାର୍ଥନା । କଣେ ପ୍ରକାଶପୁର ରାଜା ଭାବ
ତାଙ୍କର ନାମ ସାରା ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତରେ ବ
ଯାଇଛି । ରାଜମୁକୁଟ ମନ୍ତ୍ରକରେ ଧାରଣ କ
ପୂର୍ବରୁ ସେ ଯଜ୍ଞଅଗ୍ନି, ବଶପିତୃପାଳ, ସେ
ଦାନବ, ଯକ୍ଷ, ରକ୍ଷ, ମାନବ, ଆକାଶ, ପୃଷ୍ଠ
ତେଜ, ପାଣି, ପବନ ସବୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି ତ୍ରି
ଶପଥ ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ପ୍ରକାଶ ମମ ତ
କରିବା ନେଇ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୁଖ
କରିବେ । ଏପରିକି ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ

ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ସେ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ସଂଗୀତର ମାୟା ମୋହକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଦିନେ ଝଲୁଥିବା, ହେଲେ ରହିଥିବ ‘ରାମାୟଣ’ । ସେହି ମହାକାବ୍ୟ ଦିନେ ସାରା ସଂସାରକୁ ଜଣାଇଦେବ ରାଜା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜନସମାଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଦୋଷୀ ନା ନିର୍ଦୋଷ । ସେ ମହାକାବ୍ୟ କାଳକନ୍ୟା ହୋଇ ସବୁ ସମୟରେ, ସବୁ କାଳରେ ନାରୀ ସମାଜକୁ ତୋଡ଼ାଇ ଦେଉଥିବ କେତେ ଆଦର୍ଶ, ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣ, ନାରୀ କ’ଣ କରିପାରେ । ଜୀବନରେ କେତେ ତ୍ୟାଗ, କେତେ ଦୁଃଖ ସହିସହି ସେ ସାତା ହୋଇଛି । ମୁଁ ତୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛି ଲୋ ମା ତୁ କାଳକନ୍ୟା ନାରୀର ଆସନରେ ଯୁଗଯୁଗ ପାଇଁ ଆସନ ହୋଇ ରହିବୁ । ତୋର କର୍ମ, ତୋର ଧର୍ମ, ତୋର ସେବା, ତୋର ସ୍ନେହ, ମୋର ସର୍ବୋପରି ତୋର ପତିଜଗି, ତୋତେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଏ ଧରାକୁ ଆତ୍ମୀୟତା କରୁଥିବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଶୋଗମୀ କରି ରଖୁଥାବ ।

(କ୍ରମଶଃ)
♥ ଦର୍ଜଫୋଖରୀ, ରାଣୀପାଟଣା,
ବାଲେଶ୍ଵର
(ମୋ) ୯୩୭୦୫୦୯୧୦୪

କବିତ ଭଳି
ବଂଚେଇବାକୁ ସମଗ୍ର ମନୁଷ୍ୟତା

ବଡ଼ କୋର ଥିଲା ପାହାର
ବଂଚିଗଲି କିନ୍ତୁ

ବିଶ୍ୱାସ ଚାଲୁ ହେଲା
ନା ମତେ

ଚମକାଇ ହେଲା !

ନିଜକୁ ସଂଭାଳି ନେଲି
ତ ଦେଖିଲି

କବିତ ପ୍ରାୟ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ମୋହ -
ମୋ କବିତା

ମତେ ବଂଚେଇବାକୁ

ଠିଆ ହୋଇଥାଏ ସେ
ଯେମିତିକି କବିତା

ଗାହଁଲି ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ
ପୁଣି ପୃଥିବୀକୁ

ଫୁଆର ଗଛ, ନଦୀ, ପାହାଡ଼, ସମୁଦ୍ର
ଜଳଚର, ସୁଳଚର, ଆକାଶଚର

ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଦେଖିଲି ମାଆକୁ ବାପାକୁ
ସବୁ ସଂପର୍କକୁ

ଏବଂ ପ୍ରଣାମ କଲି ସେଇ ସବୁକୁ
ଯାହା ବଞ୍ଚଇଥାଏ

ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଯିଏ ବଂଚାଏ ନିଜେ ଆମଠାକୁ
ଆମକୁ !!

♥ ଶାଳାଚିନ୍ତୁୟ,
ମଧୁବନ ଷଷ୍ଠ ଗଳି

ଟିକରପଡ଼ା ରୋଡ଼, ପୁରୀ - ୨
(ମୋ) ୭୦୦୮୫୮୬୫୦୧

ପ୍ରିୟତମା

କ୍ଷମାନିଧି ଭୋଇ

ଆଗୋ ପ୍ରିୟତମା !
 ତୁମ ଅପୂର୍ବ ରୂପ ଯେବନ
 କହିଦିଅ, ସତରେ ଗୋ
 ଏ କଥା କାହାକୁ ଅଜଣା ।

ଅଛତଃ ଅରୁଚିଏ ନିଅ
 ତୁମ ସୁରଳ ବାହୁରେ କୋଳେଇ
 ଧନ୍ୟ ହୋଇ ଯିବି ମୁହିଁ
 ତୁମ ମଧୁ ପ୍ରାତି ପରଶ ପାଇ ।

ନଚେତ୍ , ଅଦବକାରୀ
 କୁଟା କାଠି ଭଳି
 ମୋ ପ୍ରେମ ଯାବନାକୁ
 ଦିଅ ବୃରେ ପିଙ୍ଗି;
 ଭାବିବି ମୁଁ ନିଜକୁ
 ନିହାତି ମୁଁ ଅଯୋଗ୍ୟଟିଏ ବୋଲି ।

ଆଗୋ ପ୍ରିୟତମା !
 ଏବେ ତୁମ ହାତେ
 ମୋ ଜୀବନର ଭଲମନ୍ଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

♥ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ମୁନ ଅଧିକାରୀ,
 ନାକଟିଦେଉଳ
 ଜି: ସରଳପୁର-୭୭୮୧୧୮
 ମୋ : ୯୪୩୮୮୨୯୨୯୩୩

କାଳକାଳ ଧରି ପଶୁତୁରୁ ଦେବତୁକୁ ଉତ୍କ୍ରମଣର
ବାଟ ଦେଖାଇ ଆସିଛି ସାହିତ୍ୟ: ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟ

ପ୍ରଥମ ଜୁମାର ରାୟ

ଓଡ଼ିଆ ଓ ବଙ୍ଗଳା
ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ସେତୁଟିଏ ବାନ୍ଧିବାର
ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଲାଗନ୍ତି
ଅନନ୍ୟ । ଦେଖୁଥିବା,
ଶୁଣିଥିବା, ଅନୁଭବ ଓ
ବିବ୍ରତ କରିଥିବା ଚିତ୍ରକୁ
ଆଙ୍କିବାର ଦକ୍ଷତା ତାଙ୍କ
ସୃଷ୍ଟିଶୀଳତାର ଆଧାର
ଏବଂ ଜୀବନର ବାସ୍ତବତା
ହିଁ ତାଙ୍କ ଲେଖନୀର
ଅନ୍ତଃସ୍ୱର । କଳ୍ପନାର
ଆକାଶରେ ମେଘ ପରି
ଭାସିବା ଅପେକ୍ଷା
ବାସ୍ତବତାର କଥା କହି
ମନରେ ଉଠୁଥିବା ସମସ୍ତ
ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଜି
ପାଠକଙ୍କ ମନରେ
ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର
ବାଜବସନ କରିବାର
ନିଷ୍ଠା ରଖୁଥିବା ଏହି
ଲେଖକଙ୍କ ସହ ଏଥରର
ଆଳାପ...

ପ୍ରସ୍ତୁତି : ସୌରିନ୍ଦ୍ରୀ ସାହୁ

କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱଜନର ଆଦ୍ୟସ୍ମରଣ ?

କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଭିକାରୁଣୀଟିଏ । ବୟସ
 ବେଶି ହେଲେ ୪୦ ଭିତରେ । ହାତ
 ପାଦୁଲିରେ, ପାଦରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ
 ଆଙ୍ଗୁଠି ନାହିଁ । ନାକ ସ୍ଥାନରେ କେବଳ
 ଗୋଟିଏ ବାଉଁଶ କଣ୍ଠ । ହାତ ପାଦ ଦୁଇଟି
 ଗୁଡ଼ା ହୋଇଛି ମଇଳା କନା । ଦେହସାରା
 ଫୁଲ ମାଛି ଭଣ୍ଡଭଣ୍ଡ । ଚାଲିବାକୁ ଅସମର୍ଥ,
 ପିଚାରେ ଗୋଟିଏ ରବର୍ ଚାଞ୍ଚି ଘୁଷୁରି ଘୁଷୁରି
 ଘରକୁ ଘର ବୁଲି ଭିକାମାନ ଦିନକର ଖାଉଦା
 ଯୋଗାଡ଼ କରୁଛି । ଧରି ନିଅନ୍ତୁ ଆମେ
 ଅନେକେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଛୁ ଏବଂ
 ଆମମାନଙ୍କ ମନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା
 ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ତାକୁ ବୋହଣ କାହାକୁ ବାନ୍ଧି
 ଲାଗିଲେ, କାଲେ ବାରଣ୍ଡା ଉପରକୁ ଚଢ଼ି
 ଆସିଲେ ରୋଗ କାହାକୁ ହାଡ଼ିଦେଇ ଦେବ
 ବୋଲି ଘରମାଲିକ ଦୂର୍ ଦୂର୍ ମାଫ ମାଫ
 କରି ଚଢ଼ୁଛି, ସେ ଚାଲିଗଲା ପରେ ଗରମ
 ପାଣିରେ ଡେଉଳ ପକାଇ ବାରଣ୍ଡା ସଫା
 କରୁଛି, କେହି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଚ୍ଚନ କରିବା ପାଇଁ
 ବାସି ଶୁଚି କି ମୁଁପାଏ ଚାଉଳ ଅଳାଡ଼ି
 ଦେଉଛି । ଏମିତି କେତେ କ'ଣ । ଘୁଣ୍ଟା,
 ଦିଗିଛି, ଅପମାନ, ଲାଜମାକୁ ସାଥ୍ କରି
 ଯେକାଞ୍ଚେ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଦୁଃଖନଶୀଳ ପ୍ରାଣୀ
 ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଛି, ତା'ର
 ଭିତରେ କିଛି ଅଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ନେଉଛି (ଠିକ୍
 ଯେତେ କଷ୍ଟକରି ଏହି ଭିକାରୁଣୀ ଦିନକର
 ଖାଉଦା ଯୋଗାଡ଼ କରୁଛି, ଚାପା ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ
 କଷ୍ଟକରି ବେଶ ଟିକେ ଯୋଗାଡ଼ କରି
 ଖାଉଦା ଦେଇ ନିରଦିନ ପାଇଁ ଏହି ଅଭିଶପ୍ତ
 ଜ୍ଞାନଦମ୍ଭ ମୂର୍ଖି ପାଇ ପାରନ୍ତା । ସିଏ ଗେଉଳି

ସ୍ୱାମୀ ପରିବାର : ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ ଲେଖକ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟ

ନ କରି ଏମିତି ହାନିମାନ ହୋଇ ବଞ୍ଚି ରହିଛି କାହିଁକି ? (୨) ମଣିଷ ତ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଆଶା କରି ବଞ୍ଚି ରହେ ତେବେ ଏହି ଭିକାରୁଣୀ କେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଆଶା କରି ବଞ୍ଚି ରହିଛି ? (୩) ଏମିତି ବଞ୍ଚି ରହିବାକୁ ରହସ୍ୟର କ'ଣ ? ଏକଜି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ସୂଜନଶୀଳ ପ୍ରଶ୍ନାବୁ ଦିଲିଚିତ କରୁଥାଏ । ଉତ୍ତର ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ବିତିଯାଏ ଦିନ ପରେ ଦିନ, ମାସ ପରେ ମାସ, ହୁଏତ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ, ଆଉ ଯାହା ହୋଉ ତେବେ ନିଜିଆପା ଦଉର ହାତହାତେଲେ ସେହି ଉତ୍ତର ନିଜୁଏତ ଶିଖି ରୁଏ ନେଇଥାଏ । ଜୀବନରେ ଦେଖୁଥିବା, ଶୁଣୁଥିବା, ଅନୁଭବ କରିଥିବା ଏମିତି ଅନେକ କିଛି ଯେତେବେଳେ ବିସ୍ତ୍ରତ କରିଛି, ବିଚଳିତ କରିଛି, ମୁଁ ଖୋଜିଛି ହୋଇ ଉତ୍ତର - ଆଉ ସେହି ଉତ୍ତର ଶବ୍ଦ ଖୋଜି ଉଡ଼ୁଛି ପଡ଼ିଛି କାଗଜରେ । ଜୀବନର ସେମିତି କିଛି ଅନୁଭବର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥରର ଆଦ୍ୟାଳା ଗୋଟିଏ ରାତି ଭାବରେ । 'ଅନନ୍ତ ଆଦ୍ୟାଳା' ଶୀର୍ଷକରେ ରମପତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ୧୯୭୭ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସର 'ସ୍ୱପ୍ନ' ପତ୍ରିକାରେ ।

■ ଆପଣଙ୍କ ଲେଖକ ଜୀବନର ପ୍ରେରଣା କିଏ ? ସାହିତ୍ୟର ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ଭାବେ ଆପଣ କାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ?

■ ■ ଜୀବନ ଯେତିକି ଶିଖାଏ ତାତାତୁ ଅଧିକ କେହି 'କ'ଣ କେବେ ଶିଖାର ପାରେ କି... ! ସବୁବେଳେ ତେଣୁ ଜୀବନ ହିଁ ମୋର ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ।

■ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ କେଉଁ ସମସ୍ୟା
ଉପରେ ଲେଖକମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ? ସାହିତ୍ୟ
ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସମ୍ଭବ କି ?

ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ
ଭାରତ ନିଜ ସାହିତ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟରେ ଦେଶ
ପାରିଶ୍ରମିକ । ଯଦିଓ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟ କି ନୁହେଁ ଏହାର ଭାରତ
ହୁଏତ ଠିକ୍ ଭାଷାରେ ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ
ଅସମର୍ଥ । ବିଜ୍ଞାନ କହେ ସତ୍ୟତା
ପ୍ରାକୃତିକରେ ପଶୁ ଓ ମଣିଷ ଭିତରେ
କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ନଥୁନା । ପଶୁ ଓ ମଣିଷ
ଭେଦର କିମ୍ବାବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟମାନ ଥାଏ

ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ, ଦେହର ଯୁଧା ଉପଶମ
କରୁଥିଲେ, କ୍ଷୁଧାପିଲା ଜନ୍ମ କରୁଥିଲେ,
ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଥିଲେ ଆଉ ବୁଢ଼ା
ହୋଇ ମରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପଶୁ ସେତେବେଳେ
ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲା ଆଜି ବି ସେହିଠାରେ

ରହିଛି ଅଥଚ ମଣିଷ କେତେ ଆଗକୁ ଚାଲି
ଆସିଛି । ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେଲା ... !
କାଳକାଳ ଧରି ମଣିଷକୁ ପଶୁଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବଦ୍ରବ୍ୟ
ଭେଦକୁମ୍ଭାର ବାଟ ଦେଖାଇ ଆସିଛି ସାହିତ୍ୟ ।
ଦେବକୁଷଳ ଉତ୍ତମକୁମାର ବାଟ ଦେଖାଇବା ଅର୍ଥ
ମଣିଷକୁ ଦେବତା କରିଦେବା ବୁଝି... ଅନ୍ତଃତ୍ମ
ପଶୁଦ୍ରବ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ମଣିଷ ହେବା ପାଇଁ
ପ୍ରେରିତ କରିବା, ଅପର ପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟ
ସମ୍ବେଦନଶୀଳ କରାଇବା - ଆଉ ସେତିକି
କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିପାରିଲେ, ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି
ସାର୍ଥକତା ହାସଲ କରିଥାଏ ।

■ ଆପଣ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ କବି,
କଥାକାର ଓ ଅନୁବାଦକ । ତେବେ
କୋଉଥିରେ ଆପଣ ବେଶୀ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ?
କୋଉ ବିଭାଗ ଦେଇଛି ବେଶୀ
ଆମୃତସ୍ୱି ଓ କାହିଁକି ?

■ ଗପ ହେଉ କି ଉପନ୍ୟାସ, କବିତା ହେଉ କି ଜୀବନୀ - ସାହିତ୍ୟର ଯେତେ ଯେତେ ବିଭାଗ ଅଛି ସବୁ ଗୋ'ର ପ୍ରିୟ । ଗପରୁ ଲେଖୁବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱସାହିତ୍ୟର ତଥା ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ସହିତ ପରିଚିତ ହେବା ପରେ ମୋର ହୃଦୟବାସ ହରିଚନ୍ଦ୍ରାଲ୍ଲା ଯେ ମୁଁ ଯାହା ଲେଖୁଛି ସେସବୁ କେତେ ଅର୍ଥହୀନ । ଆଃ ... ମୁଁ ଏପରି ଲେଖୁପାରନ୍ତି କି ...! ମୋର ଏହି ବ୍ୟର୍ଥତାରୁ ହିଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାର ଅସାଧାରଣ ସୃଷ୍ଟି ଯାହା ମୋତେ ଲାଲୋତିତ କରିଛି, ସେସବୁ ଅନୁବାଦ କରି ମୋର ବ୍ୟର୍ଥ ଲେଖକୀୟ ଜୀବନକୁ କିଛିତା ତୃପ୍ତି ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଛି । ଗଛ, କବିତା, ଅନୁବାଦ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟତୀତ ମୁଁ ଏଯାବତ୍ ତିନିଶହରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ 'ଫିଟର' ଲେଖୁଛି । ଅନେକ ବର୍ଷ ତଳେ ମୋତେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ 'ସାଗରିକା ଫିଟର ସମ୍ମାନ' ପ୍ରଦାନ କରି ଆପଣ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରିଥିଲେ । ମୋତେ ଫିଟର ଲେଖୁବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କିଏ ଦକ୍ଷ ଲେଖକ ସୁନାଲ କୁମାର ଦୁଷ୍ଟ, କବି ସ୍ୱାମୀଦତ୍ତ ସମ୍ପାଦକ ବେହେରା, ସ୍ୱାମୀଦତ୍ତ ପ୍ରସାଦ କୁମାର ବେହେରା ଏବଂ କବି ସ୍ୱାମୀଦତ୍ତ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା, ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଯେଭଳି ଭାବରେ ପ୍ରେରିତ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ । କିନ୍ତୁ ଆମ ଗପ ଗୁଡିକ କେବଳ 'ଅନୁବାଦକ' ର ଲେବଲ୍ ମାରି ଦିଆଯାଇଛି ।

■ କୁହାଯାଉଛି ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଂକଟରେ । ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ମାର୍ଗ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଇ ପାରିବ କି ?

■ ■ ମାତୃଭାଷା ସଙ୍ଗରେ ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆମପରି

■ ଅନ୍ଧରେ

ପ୍ରଦୀପ ଜ୍ଞାନର ରାଜ୍ୟ

ଜନ୍ମ - ୦୫-୦୪- ୧୯୫୬
 ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, କୁଚିଣ୍ଡା
 ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
 କୁଚିଣ୍ଡା, ସମ୍ବଲପୁର-୭୬୮୨୨୨
 (ମୋ) ୯୪୩୭୫୩୪୭୭୩

ଜୀବନୀ

କାରାକାହାଣୀ - ମୂଳ ବା'ଲା - ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ
 ଉଚିତ୍‌ବୃତ୍ତେ ଚଣ୍ଡାଳ ଜୀବନ - ମୂଳ ବା'ଲା - ମନୋରଞ୍ଜନ ବ୍ୟାପାରୀ
 ଘାଠ ବାସୁଦେବ ସୂକ୍ଷ୍ମଦେବ ଜୀବନୀ - ମୂଳ ବା'ଲା - ଚଣ୍ଡୀଚରଣ ବଣେ
 ଜୀବନର ଝର କଲମୀ - ମୂଳ ବା'ଲା - ଚିନ୍ମୟ ବସୁ
 ବଢ଼ ବିଳାସ : ଅଭିହାନ ଯାତ୍ରା - ମୂଳ ବା'ଲା - ଶ୍ୟାମଗ୍ରୀ ରାୟ କର୍ମକାର
 କବିତା

■ ପ୍ରକାଶିତ ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ଭାର

କାରାକାହାଣୀ – ମୂଳ ବାଂଲା – ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦ
 ଇତିବୃତ୍ତେ ଚଷ୍ଟାଳ ଜୀବନ – ମୂଳ ବାଂଲା – ମନୋରଞ୍ଜନ ବ୍ୟାପାରୀ
 ସାର୍ବ ବାସୁଦେବ ସୁଚକ୍ତଦେବ ଜୀବନୀ – ମୂଳ ବାଂଲା – ଚଷ୍ଟାଚରଣ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ
 ଜୀବନର ଝର କଳମ – ମୂଳ ବାଂଲା – ଚିନ୍ମୟ ବସୁ
 ବବ୍ ତିଳାନ୍ : ଅବହୀନ ଯାତ୍ରା – ମୂଳ ବାଂଲା – ଶ୍ୟାମଶ୍ରୀ ରାୟ କର୍ମକାର
କବିତା
 ପ୍ରେମ ଓ ମୃତ୍ୟୁର କବିତା – ମୂଳ ବାଂଲା – ଜୟ ଗୋସ୍ୱାମୀ
 ଯାହାର ଯାହା ହଜିଯାଇଛି – ମୂଳ ବାଂଲା – ସୁନାଳ ଗଣୋପାଧ୍ୟାୟ
 ଚିତ୍ତେକରୁହ – ମୂଳ ବାଂଲା – ତପଲିମା ନାସରିନ୍
 ଜଳପାଦ ବୋଲି ତ – ମୂଳ ବାଂଲା – ଶ୍ୟାମଳା ସେନଗୁପ୍ତ
 ଓଡ଼ିଆରୁ ବାଂଲା ଅନୁବାଦ କବିତା ସଂକଳନ
 ମାୟାକ୍ଷକାର – ମୂଳ ଓଡ଼ିଆ – ମମତା ଦାଶ
 ନିର୍ବାଚିତ ୫୦ – ମୂଳ ଓଡ଼ିଆ – ପ୍ରସାଦ କୁମାର ପଣ୍ଡା
 ଏରାଓ କାୟରା ପାଦେ ଜୀବନ – ମୂଳ ଓଡ଼ିଆ – ଦେବୀଦାସ ମିଶ୍ର
 ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ କବିତା (ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପାଞ୍ଚଟି ଲେଖାଏଁ କବିତାକୁ ନେଇ ୫୦ ଜଣ
 ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ କବିଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ବାଂଲା ଅନୁବାଦ ସଂକଳନ –
 ଯାତ୍ରା)

ଗାନ୍ଧୀ

ମୌଳିକ ଗଠ ପୁସ୍ତକ...
 ତାଏରୀ ଗପ - ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟ
 ଅନୁଦିତ ଗଢ଼ ସଂକଳନ...
 ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କ ପ୍ରେମଗଢ଼ ସଂକଳନ - କେତୋତି ବଜ୍ରାଳୋକପ୍ରାଣୀଙ୍କ ମନୋରଞ୍ଜନ ଅନୁବାଦ
 ରୂପାବତୀ ରାଜକନ୍ୟାମାନେ - ମୂଳ ବାଂଲା - ବିଦିଷା ଯୋଷାଳ
 ନାଳ ନିମନ୍ତ୍ରଣ - ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଆଧାରିତ ୧୬ଟି ବଜ୍ରାଳୋକପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଅନୁବାଦ ସଂକଳନ
 ରସିକ ସାରଳ ଯୋଡ଼ା - ମୂଳ ବାଂଲା - ଜୟନ୍ତ ଦେ
 ଗଢ଼ ସମଗ୍ର - ମୂଳ ରଚନା - ଗାନ୍ଧିଧେନୁ ଗାନ୍ଧିଆ ମାର୍କବେକ (ଯଂତ୍ରସ୍ଥ)
 ଉପନୟାସ
 ପ୍ରାଣତରଙ୍ଗ - ମୂଳ ବାଂଲା - ହର୍ଷ ବର
 ଉଜାଣି ଯାତ୍ରା - ମୂଳ ବାଂଲା - ବାଣୀ ବସୁ
 ହେ ମହାଜୀବନ - ମୂଳ ବାଂଲା - ସୁନାଲ ଗଣେପାଧ୍ୟାୟ
 ସହିଷ୍ଣୁ ପାଷାଣ - ମୂଳ ପରାସୀ - ଆତିକ ରାଜନି
 ଖଣ୍ଡିତା - ମୂଳ ବାଂଲା - ବିଦିଷା ସରକାର
 ତେଜସ୍ବିନୀ ଓ ଶବନମ୍ - ମୂଳ ବାଂଲା - କୁନାଲ ବସୁ
 ତୁମକୁ ପାଇବି କୋଉଠି - (ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ଅଭିର୍ଭାବ ରହସ୍ୟ ଆଧାରିତ)
 ମୂଳବାଂଲା - ଜୟଦେବ ମୁଖାର୍ଜୀ
 ଏରୟିରା ଓ ତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - କୋଟାମାଳ ଅବିଶ୍ବସ୍ୟ କରୁଣା କାହାଣୀ..
 - ମୂଳ ରଚନା - ଗାନ୍ଧିଧେନୁ ଗାନ୍ଧିଆ ମାର୍କବେକ
 ହୃଦୟର ଅଶ୍ବିରା ବାହୁରୀ - ମୂଳ ବାଂଲା - ସଞ୍ଜୀବ ଚଟୋପାଧ୍ୟାୟ
ପ୍ରବନ୍ଧ
 ସମାଜ ତରୁଣ ସଙ୍କଟ - ବିଶ୍ବ ସଙ୍କଟ - ମୂଳ ବାଂଲା - କୋପାତି ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ
 ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ : ଭାବ, ଶାସ୍ତ୍ର, ତତ୍ତ୍ବ - ମୂଳ ବାଂଲା - ଶେଷ୍ଠ ମକବୁଲ୍ ଇସଲାମ୍
 ରବ୍ୟ ଓ ପଦ୍ୟର ଦୃଢ଼- ଶିଶିର କୁମାର ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ
 ସାହିତ୍ୟର ସ୍ବରୂପ - ମୂଳ ରଚନା - ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର

ସହରୀ ମଣିଷମାନଙ୍କର, ଆମେ ଯେଉଁମାନେ କେବେ ଓଡ଼ିଆ ପତ୍ରିକାଟିଏ କିଣୁନା, ଓଡ଼ିଆର ପଢ଼ୁନା, ନିଜ ଭୂଆଁ ପିଲାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ମିତିଅନୁ ଭୁଲିରେ ପଢ଼ାଉନା - ଆମେ ସେହିମାନେ ହିଁ ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଙ୍କଟରେ ବୋଲି ବେଶି ଚିନ୍ତା କରିଥାଉଁ । ସତ୍ୟାମଞ୍ଚରେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ନେତା ‘ମାତୃଭାଷା ସଂକଟରେ’ ବୋଲି ଗଭୀର ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ମତେତେ ସେତେବେଳେ ଭୀଷଣ ହସ ମାଡ଼େ । ଗାଁ ଗହଳରେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ମାତୃଭାଷା ଆଦୌ ସଂକଟରେ ନାହିଁ । କାରଣ ମାତୃଭାଷାର ବିକଳ ବୋଲି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ମାତୃଭାଷାରେ ହିଁ କେବଳ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି ।

■ ଅନୁବାଦ ବିଭାଗରେ କାମ କଲାବେଳେ ଲାଗିଛି ଆପଣ ଯେଉଁ ସବୁ କୃତିକୁ ବୁଝନ୍ତୁ ପାଠକ ସମାଜ ଆଗରେ ଠିଆ କରୁଛନ୍ତି, ସେସବୁ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରିପାରିବ ?

■ ■ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ମୁଁ କିଏ ?
ପାଠକମାନେ ହଁ ତା'ର ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର
ଦେଉପାରିବେ । ହଁ, କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ
ବୁଦ୍ଧ ଭାବରେ କହିପାରିବି ଯେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାକୁ
ଓଡ଼ିଆକୁ କିମ୍ବା ଓଡ଼ିଆକୁ ଅନ୍ୟ ଭାଷାକୁ
ଅନୁବାଦ କରି, ମୁଁ ଅଜଣା ଆବର୍ଜନା
ଏଠାରେ ବା ଅନ୍ୟଠାକୁ କାରି ସାହିତ୍ୟର
ପରିବେଶକୁ ନଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

■ ଆମେ ପ୍ରତିବେଶୀ ସାହିତ୍ୟକୁ ଯେତିକି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛୁ, ପ୍ରତିବେଶୀମାନେ ଆମ ସାହିତ୍ୟକୁ ସେତିକି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉ ନଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ହୁଏ, ଏ ବାବଦରେ କଣ କହିବେ ? କଣ କଲେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ କାତୀକ୍ଷ ସରରେ ସାମିଲ ହୋଇପାରିବ ?

■ ■ ମୁଁ ବହୁତ ଭଲ ରୋଷେଇ କରେଁ କିନ୍ତୁ

ଆପଣଙ୍କୁ କେବେ ବି ମୁଁ ରୋଷେଇ କରିଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଚାଖୁବାକୁ ନଦେଇ ଯଦି କହିବି ଯେ ମୁଁ ରୋଷେଇ କରିଥିବା ଖାଦ୍ୟକୁ ଆପଣ ଆମେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉନାହାନ୍ତି - ତାହାହେଲେ ଆମେ ଅଭିଯୋଗ କେତେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ମନେହେବ - ନୁହେଁ ! କିନ୍ତୁ ନିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ତି ସାରିବା ପରେ ଯଦି ସେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ ନ କରିନ୍ତି, ତେବେ ହୁଏତ ଆମର ଅଭିଯୋଗ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ବିଚାର କରିବା । ଆମର ସାହିତ୍ୟ କେବଳ ପଢ଼ିବେଶୀଙ୍କ ପାଖରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଦରବାରରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ସମକକ୍ଷ । କେତୋଟି ଉଦାହରଣ ଦେବି....

(୧) ମୁଁ ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନର କବି ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ପଣ୍ଡାଙ୍କ କିଛି କବିତା ବା'ଲାଲରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲି । ସେହି ଅନୁଦିତ କବିତା ସଙ୍କଳନ 'ନିର୍ବାଚିତ କବିତା' ପତ୍ତି ବା'ଲାଲୁ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାକୁ ଅନୁବାଦ କରୁଥିବା ଅନୁବାଦକ ଉତ୍କଳ ଯୋଷ ସତେ ମୁଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ସେହି ସଙ୍କଳନର କିଛି କବିତା ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ । ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାର କବି, ଲେଖକ ତଥା ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେଥିରୁ କବିତା ଉତ୍କଳ ପ୍ରାଣସିତ ହୋଇଥିଲା । (୨) ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିଖ୍ୟାତ ଗାଳ୍ପିକ ଚରୁଶାକ୍ତି

ପିଣ୍ଡଳର ଗୋଟିଏ ଗନ୍ଧ ମୁଁ ବାଲା ଭାଷାରେ
 ଅନୁବାଦ କରିଥିଲି ଏବଂ ସେହି ଗନ୍ଧଟି ବାଲା
 ‘ଅନୁବାଦ ପତ୍ରିକା’ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ
 ପରେ ଅନ୍ଧତଃ ଚାରି ପାଞ୍ଚ ଖଣ ବାଲା
 ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକ ତରୁଣକାନ୍ତି ପିଣ୍ଡଳ ଗନ୍ଧର
 ଅନୁବାଦ ପଠାଇବା ପାଇଁ ମୋତେ
 ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ ଆହୁରି
 ଅଧିକ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଏହିକି ଯେ,
 ବାଲାଲୁ ପରାସୀ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ
 କରୁଥିବା ଖ୍ୟାତନାମା ଅନୁବାଦିକା କୟା
 ତରୁଣୀୟା ମୋତେ ଲେଖୁଥିଲେ - ‘ଆମେ
 ବିଶ୍ୱ ସାହିତ୍ୟ ପଢୁଛୁ, ଅଥଚ ଆମର
 ନିକଟତମ ପଡୋଶୀ ଓଡ଼ିଶାର ସାହିତ୍ୟରେ
 ତରୁଣକାନ୍ତି ପିଣ୍ଡଳ ଭଳି ଗାନ୍ଧିକ ଅଛନ୍ତି,
 ଆମେ ସେହି ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ ।
 ଦୟାକରି ଆପଣ ମୋତେ ତରୁଣକାନ୍ତି ପିଣ୍ଡଳ
 ଅନ୍ଧତଃ ପଢ଼ନ୍ତି ଗନ୍ଧର ଅନୁବାଦ
 ପଠାଇବେ । ମୁଁ ସେହି ଅନୁଦିତ ଗନ୍ଧ ସବୁକୁ
 ବାଲା ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଇବା ସହ
 ପରାସୀ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରିବାର
 ପ୍ରସାସ କରିବି ।’ ମୋର ଆଶ୍ଚରେ ଘାଁ
 ହୋଇ ମୁଁ ଚିକିଷାରେ ଥିବାରୁ ଏଯାବତ୍ ତାଙ୍କୁ
 କେବଳ ତିନୋଟି ଗନ୍ଧର ଅନୁବାଦ ପଠାଇ
 ପାରିଲି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ତିନୋଟି ବାଲା
 ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଇଛନ୍ତି ।
 (୩) ‘ବାଲା’ ଭଜନେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକାର
 ପ୍ରତିବେଶୀ ସାହିତ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପାଇଁ
 ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ମୋତେ ଅନ୍ଧତଃ ଦଶଟି
 ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ବାଲା ଅନୁବାଦ ପଠାଇବା
 ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ୧୬ଟି
 ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ବାଲା ଅନୁବାଦ ପଠାଇ
 ତାଙ୍କର ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ୧୦ଟି ବାଛି
 ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଲେଖୁଥିଲି । ଆପଣ
 କାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଯେ ପତ୍ରିକାରେ
 ୧୬ଟି ଯାକ କବିତା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
 (୪) କବିତାର ଦମ ନଥିଲେ ତାଙ୍କ
 ପତ୍ରିକାର ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ୧୬ଟି
 କବିତାର ଅନୁବାଦ କ’ଣ ସେ ପ୍ରକାଶ
 କରିଥାନ୍ତେ ? (୪) ଠିକ୍ ସେହିପରି
 ‘ଦୋଡ଼ି’ ବାଲା ପତ୍ରିକାର ଭାରତୀୟ ଅଶୁଭଗ
 ବିଶେଷଜ୍ଞରେ ମୋର ଅନୁଦିତ ୧୦ ଟି
 ଓଡ଼ିଆ ଗନ୍ଧର ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା
 ତଥାପି କ’ଣ ଓଡ଼ିଆ ଗନ୍ଧର ଗ୍ରହଣଶୀଳତାକୁ
 ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇ ପାରିବ ? ତେଣୁ ଆମ
 ସାହିତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିବେଶୀମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି
 ନାହିଁ... ଏକଥା ମୁଁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରି
 ପାରନାହିଁ ।

■ ଲେଖକ ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର
ଗୁରୁତ୍ୱ କେତେ ? ସାହିତ୍ୟ
ମାଧ୍ୟମରେ କେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କ
ପାଖକୁ ଯାଉ ବୋଲି ଆପଣ
ଚାହଁବେ ?

■ ■ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରଥମ ଭାଗ ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ଏତିକି କହିବି ଯେ, ଠିକ୍ ସମୟରେ ଠିକ୍ କୃତି ପୁରସ୍କୃତ ହେଲେ ତାହାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୃଢ଼ତା କିଛି ପରିମାଣରେ ଉତ୍ତୁଲ୍ଲିତ ହୋଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗଣିତର ପ୍ରଭାବର ବିନା ମଧ୍ୟ ବହୁ ମହାରୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନେକ କାଳଜୟୀ ସୃଷ୍ଟି ଆମକୁ ଉପହାର ଦେଇ ଧନ୍ୟ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଶ୍ନର ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ ସମ୍ପର୍କରେ କହିବି - ଏବେ ମଣିଷ ଭାବୁଛି ଈଶ୍ଵର ତାକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁବର୍ଗୀଆ ମାଲିକାନା ଦେଇଛନ୍ତି ଫଳରେ ସେ ଗନ୍ଧବୁଦ୍ଧ, ନିଜନାମ, ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ, କାଟ ପତଳ, ପଶୁପକ୍ଷୀ ଏବଂ ଅପରମଣିଷ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧନଶାଳୀ ହୋଇ ବସୁଛି ଏବଂ ଯଦି ମଣିଷ ତାର ଏହି କୁର ଭାବନାକୁ ଲାଗାମ ନଦିଏ ତାହାହେଲେ ପୃଥିବୀ କୁମଣ୍ଡଳ ସେହି ମଣିଷ ପାଇଁ ହିଁ ଏକ ରୁକ୍ଷ କର୍କଶ ନର୍ତ୍ତକର ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଏ । ମାଟିକୁ, ପାଣିକୁ, ପବନକୁ, ଗନ୍ଧବୁଦ୍ଧକୁ, ନିଜକୁ, ନାମକୁ, ପାଣିଡ଼କୁ, ପର୍ବତକୁ, କାଟ ପତଳ ପଶୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ସର୍ବୋପରି ଅପରମଣିଷଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଭରି ଭଲପାଇବାର ବାର୍ତ୍ତା ଯଦି ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଇ ପାରିବ, ତେବେ ସାହିତ୍ୟ ମଣିଷ ସହିତ ମଣିଷର, ମଣିଷ ସହିତ ପ୍ରକୃତିର ଏବଂ ମଣିଷ ସହିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରଜା ଯୋଗସୂତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରାଇବାରେ ସମର୍ଥ ହେବ । ମୁଁ ଭାବେ, ସାହିତ୍ୟ ଆଉ କିଛି ନହେଲେ ବି ମୋତେ ଅନ୍ତତଃ ଏତିକି ଶିଖାଇ....

‘ଯୋଉଠି ଯେତେବେଳେ ଯିଏବି କାନ୍ଦୁ,
ତାଆରି ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତି ଘଡ଼ିଏ --
କହନ୍ତି, ‘ମଣିଷ ତୁ କାନ୍ଦନାରେ’ !

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ମହାଦୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତ...

CMYK

